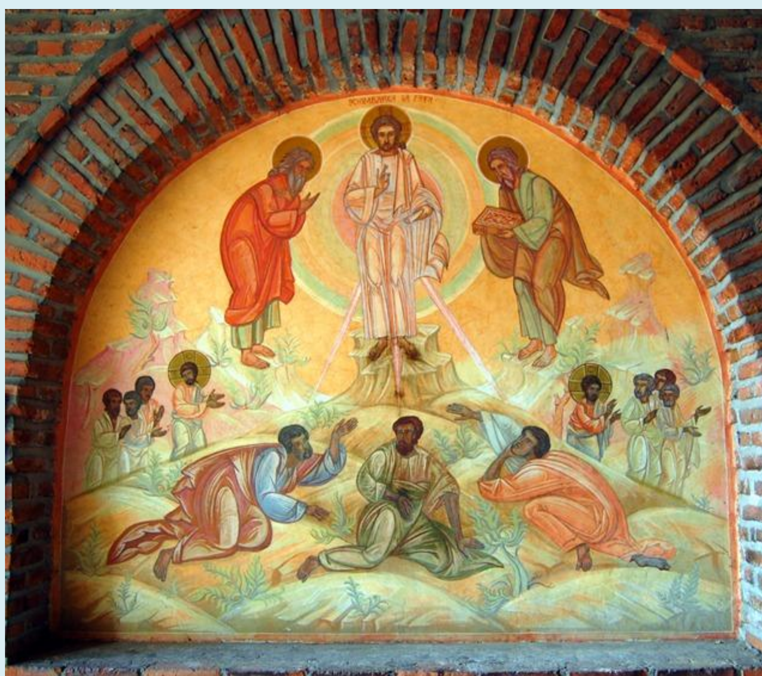
Canon de rugăciune la praznicul Schimbării la faţă a Domnului (1)

(s.v. 6 august / s.n. 19 august)

Schimbarea la faţă a Domnului, Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos (s.v. 6 august / s.n. 19 august):

https://www.academia.edu/43903935/Schimbarea_la_Fa%C5%A3%C4%83_a_Domnului_Dumnezeului_%C5%9Fi_M%C3%A2ntuitorului_nostru_Iisus_Hristos_6_august_

https://archive.org/details/schimbarea-la-fata

***

Materiale despre Schimbarea la faţă a Domnului:

https://independent.academia.edu/emystea/Schimbarea-la-Fa%C5%A3%C4%83-a-Domnului

https://archive.org/details/@steaemy?query=Schimbarea+la+fa%C5%A3%C4%83+a+Domnului

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=fa%C5%A3%C4%83+a+Domnului

&&&

facerea lui Cosma

Troparul Schimbării la faţă a Domnului, glasul al 7-lea: Schimbatu-Te-ai la faţă în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta, pe cât li se putea. Strălucească şi nouă, păcătoşilor, lumina Ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, slavă Ţie.

Cântarea 1

Irmos: Cetele israeliteneşti, cu picioare neudate trecând Marea Roşie şi în adâncul cel umed pe călăreţii vrăjmaşi voievozi văzându-i cufundaţi, cu bucurie au cântat: să cântăm Dumnezeului nostru că S-a prea slăvit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Cuvintele vieţii grăind despre dumnezeiasca Împărăţie Hristos către ucenici, a zis: pe Tatăl să cunoaşteţi în Mine, ca Unul care străluceşte cu Lumină neapropiată, cu bucurie cântând: să cântăm Dumnezeului nostru că S-a prea slăvit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Cu puterea neamurilor vă veţi îmbrăca, prieteni ucenici şi minunaţi vă veţi face în bogăţia lor, că vă veţi umple de slavă. Că Mă voi arăta, mai luminat decât soarele strălucind, întru bucurie cântând: să cântăm Dumnezeului nostru că S-a prea slăvit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Astăzi Hristos în Muntele Taborului, strălucind luminos cu dumnezeiasca rază, precum a făgăduit ucenicilor Şi-a golit chipul şi umplându-se ei de raza dumnezeiască, de lumina purtătoare, cu bucurie au grăit: să cântăm Dumnezeului nostru că S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi s-au încins cu putere; pentru aceasta, s-a întărit în Domnul inima mea.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

În Adam, îmbrăcându-Te tot, Hristoase, firea cea înnegrită de demult, schimbând-o, ai luminat-o şi cu schimbarea Chipului Tău, dumnezeu ai făcut-o.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Cel ce a povăţuit pe Israel de demult în pustie, prin stâlp în chipul focului şi prin nor, astăzi în Muntele Taborului în chip de negrăit a strălucit Hristos în Lumină.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am slăvită rânduiala Ta, Hristoase Dumnezeule, că Te-ai născut din Fecioară ca să mântuieşti din rătăcire pe cei ce cântă Ție: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Legea însemnând cu scrisoare în Sinai, Hristoase Dumnezeule, în nor, în foc, în ceaţă şi în vifor Te-ai arătat purtat. Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Ca să adevereşti slăvită rânduiala Ta, Hristoase Dumnezeule, că cel ce eşti mai înainte de veci, Tu Acelaşi şi în nor suindu-Te, în Tabor în chip de negrăit ai strălucit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Împreună grăind au stat înaintea Ta, Stăpâne Hristoase, ca nişte slugi aceia şi către ei în pară de foc şi în nor şi în vânt subţire ai vorbit. Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Vestit-a slava Crucii Tale, venind în Tabor Moise, cel ce Te-a văzut pe Tine de demult în foc şi în rug şi Ilie, cel ce s-a înălţat în car de foc, Hristoase.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce ai despărţit de lumină întunericul cel întâi izvodit, în lumină Te laudă pe Tine lucrurile ca pe Ziditorul, Hristoase, în lumina Ta, îndreptează căile noastre.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Înaintea Feţei Tale, munţii s-au plecat. Că şi lumina, strălucirea cea pe sus umblătoare, soarele a venit sub picioarele Tale, Hristoase, dacă bine ai voit a-Ţi schimba Chipul cel omenesc.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Iată, Mântuitorul Hristos, au strigat Moise şi Ilie către ucenicii cei aleşi în Sfântul Munte al Taborului, pe Acesta L-am vestit de demult că este Dumnezeu.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Firea cea neschimbătoare a Dumnezeirii, celei ce se poartă întru Sine fără materie, S-a amestecat cu omenirea şi Lumina arătându-Şi apostolilor, în chip de negrăit a strălucit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Pe tine Raza cea pururea fiitoare, dacă Te-au văzut strălucind în Slava părintească ucenicii, Hristoase, au grăit către Tine: în Lumina Ta căile noastre le îndreptează.

Cântarea a 6-a

Irmos: Când m-am necăjit, am strigat către Domnul şi m-a auzit, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Lumină mai luminoasă decât razele soarelui în Tabor strălucind Hristos, ne-a luminat pe noi.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Suindu-Te în Muntele Taborului Te-ai schimbat la faţă, Hristoase şi toată înşelăciunea ai întunecat, lumină strălucind.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Pe Tine Dumnezeu cunoscându-Te măriţii apostoli în Tabor, Hristoase, minunându-se şi-au plecat genunchii.

Condac, glasul al 7-lea: În munte Te-ai schimbat la faţă şi pe cât au putut ucenicii Tăi au văzut slava Ta, Hristoase Dumnezeule, pentru ca atunci când Te vor vedea Răstignit, să înţeleagă patima Ta cea de bunăvoie şi să propovăduiască lumii că Tu eşti cu adevărat raza Tatălui.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam, oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Luminaţi fiind în Muntele Taborului cu Lumina Slavei celei neapropiate, apostolii, Hristoase, au grăit: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

De suflarea dumnezeiescului glas, de norul cel răcoritor şi de raza Ta, Hristoase, îndulcindu-se apostolii, au cântat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Dacă Te-a văzut Petru pe Tine, Hristoase, în Lumină neapropiată strălucind în Muntele Taborului, a grăit: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Cu Hristos, Începătorul vieţii fiind fiii lui Zevedei, când a arătat El, Lumina Chipului Său, ei au cântat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Tinerii în Babilon, cu dumnezeiască râvnă fiind aprinşi, îngrozirea tiranului şi a văpăii bărbăteşte au călcat-o şi în mijlocul focului fiind aruncaţi, rourându-se, au cântat: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Cel ce toate le poartă cu bunăvoinţă, Hristos, cu prea curatele Sale picioare S-a suit în Muntele Taborului acolo, mai mult decât raza soarelui strălucind cu faţa Sa, pe cei mai aleşi din Legea veche şi din Legea darului i-a arătat, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

În Slava cea neapropiată arătându-Se în chip de negrăit în Muntele Taborului Lumina cea necuprinsă şi neapusă, raza Tatălui a luminat făptura şi a îndumnezeit pe oamenii cei ce cântă: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Cu sfinţită cuviinţă stând Moise şi Ilie în Muntele Taborului şi Chipul dumnezeieştii Feţe luminat văzându-L, pe Hristos în părinteasca slavă strălucind, au cântat: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Pentru dumnezeiasca vedere cea din nor s-a prea mărit oarecând faţa lui Moise, iar Hristos cu lumina şi cu slava ca şi cu o haină Se îmbracă, că, Însuşi Făcătorul luminii fiind, luminează pe cei ce cântă: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Văzând ucenicii pe Hristos înconjurat de nor luminos în Tabor şi jos spre pământ privind, mintea luminându-şi, L-au lăudat pe El împreună cu Tatăl şi cu Duhul: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Stih: ***Măreşte, sufletul meu, pe Domnul, cel ce S-a schimbat la faţă în Muntele Taborului.***

Irmos: Naşterea ta nestricată s-a arătat, căci Dumnezeu din coapsele tale a ieşit şi S-a arătat Purtător de Trup pe pământ şi cu oamenii a vieţuit, pentru aceasta, pe tine, de Dumnezeu Născătoare, toţi te mărim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Spăimântaţi fiind de acea nouă vărsare de lumină, dar îndată luminându-se, ucenicii au privit unul către altul şi jos la pământ căzând, Ţie Stăpânului tuturor, s-au închinat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Glas de Dumnezeu suflet din nor s-a auzit, întărind minunea, că Tatăl luminilor a grăit către apostoli: Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe Acesta să-L ascultaţi.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Lucruri noi şi prea slăvite văzând şi glasul părintesc auzind în Tabor slugile Cuvântului, închipuirea chipului celui dintâi, au grăit: Acesta este Mântuitorul nostru.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Cel ce eşti Chipul cel neschimbat al celui ce este de-a pururi neschimbat, pecetea cea neschimbată, Fiule Cuvinte, înţelepciune şi braţule, dreapta şi puterea celui Preaînalt, pe Tine Te lăudăm cu Tatăl şi cu Duhul.

Sedelna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, cea mai presus de fire văzând. Şi cu mintea a socotit că ploaia cea de pe lână, a arătat zămislirea ta cea fără de sământă, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce este Rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit. Şi mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara naşte şi după naştere iarăşi rămâne Fecioară.

În Muntele Taborului Te-ai schimbat la faţă, Dumnezeule, între înţelepţii Ilie şi Moise, împreună fiind de faţă şi ucenicii Tăi, Iacov şi Petru şi Ioan. Iar Petru acestea a zis Ţie: bine este să facem aici trei colibe: una lui Moise şi una lui Ilie şi una Ţie, Stăpânului Hristos. Cel ce ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează şi sufletele noastre.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a șasea, Schimbarea la faţă a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Stih: Taborul mai presus decât toată partea pământului s-a slăvit,
Pentru că firea lui Dumnezeu cea strălucită întru slavă o a văzut.
În această lună într-a şasea zi cu adevărat,
Schimbarea la faţă Hristos şi-a arătat.

Sfânta lui Dumnezeu Biserică, prăznuieşte cu bucurie în şase zile ale lui august, pomenirea dumnezeieştii Schimbări la față a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Însă istoria este aşa: De vreme ce Hristos multă vorbă cu ucenicii a avut de moarte şi de patima Sa, şi de junghierea ucenicilor Săi, şi însă răutăţile erau în viaţa aceasta gata, iar bunătăţile întru nădejdi; vrând drept aceea să le adevereze şi Chipul, şi să le arate care este slava aceea cu care va să vină, i-a suit într-un munte înalt deosebi, şi S-a schimbat înaintea lor, şi a strălucit fața Lui ca soarele, şi hainele Lui au fost albe ca lumina. Şi s-au arătat lor Moise şi Ilie unde vorbeau cu Dânsul.

Şi a luat din ceilalţi numai pe aceşti trei, căci întreceau pe ceilalţi; însă pe Petru, care foarte iubea pe Domnul, iar pe Ioan căci foarte se iubea de Dânsul, şi pe Iacov căci putea să bea paharul pe care l-a băut şi singur Domnul.

Şi a adus la mijloc pe Moise şi pe Ilie, îndreptând relele bănuieli ce se făceau la mulți pentru Dânsul, de vreme ce unii îi ziceau că este Ilie, iar alţii Ieremia. Pentru aceasta a adus la mijloc pe cei mai de frunte, ca să cunoască dintru aceasta osebirea slugii şi a Stăpânului, şi ca să ştie, că El este Cela ce are toată stăpânirea şi a vieţii şi a morţii. A căruia este slava şi puterea în veci, Amin.